SUPLEMENT INFORMATIU

A ARA nº 30

FRONT NACIONAL DE CATALUNYA - setembre de 1972

CONSELL DE GUERRA CONTRA EL FAC, UNA FARSA POSADA AL DESCOBERT

En la declaració del Consell executiu de Front Nacional de Catalunya publicada a ARA-30 i anteriorment a ACCIÓ-5, l'òrgan expressiu de Joventut Obrera de Front Nacional, deixavem ben clara la nostra posició en relació als procediments que el FRONT D'ALLIBERAMENT CATALÀ ha dut a la pràctica en la seva lluita per l'alliberament nacional de Catalunya. Repetim per si algú no hi ha entès: per la lluita d'alliberament les tàctiques no sols no s'exclouen sinó que, sovint, es complementen. La veritat és que a Catalunya l'onada de solidaritat amb en Carles Garcia Soler i Ramon Llorca acusats de pertanyer a aquella organització i d'haver comès actes de violència ha estat unànime. Sense cap reserva. La Comissió Coordinadora de Forces Polítiques de Catalunya, el secretariat de la Permanent de l'Assemblea de Catalunya, la Comissió Catalana d'Amnistia, les seccions d'estudiants de les organitzacions socialistes, entre d'altres, havien fet declaracions i crides en relació a aquest afer. Quan es va saber que el judici es celebrava el dilluns dia 25 a les nou del matí la mobilització de les forces vives democràtiques no es féu esperar. Piquets a les sortides dels principals cinemes i teatres i al Liceu, de Barcelona comunicaven a la gent la notícia, s'iniciava un repartiment a mà de cartes adreçades a tots els advocats de Barcelona, es féu una llançada de papers massiva convocant la gent davant el Govern Militar a les vuit del matí del dilluns, i d'altres convocant a la manifestació de les vuit del vespre a la Diagonal-Passeig de Gràcia. Front Nacional de Catalunya actuà des del primer moment col.laborant en les campanyes generals, i duent a terme accions pròpies: llançament de milers d'octavetes signades convocant davant el lloc on s'havia de celebrar el judici; col.locació de banderes catalanes amb inscripcions a Mitre-Muntaner i a la sortida del metro de Lesseps; inscripcions als carrers als carrers; cartells a la Universitat i a l'Hospital de Sant Pau; participació a lamagna manifestació de les vuit del vespre a la Diagonal amb la participació d'un miler de persones, que es manifestaren en solidaritat amb el FAC, fent al.lusions a la situació actual conflictiva a Vigo, i pintant de vermell l'estàtua de l'obelisc que hi ha en aquest encreuament; i col.locació d'una cadena que atravessava tot el carrer de Claris a l'altura de Rosselló i Provença i que impedí durant mitja hora el pas dels vehicles. La cadena duia com a devantal una llarga bandera catalana amb inscripcions reclamant la llibertat pels membres empresonats, torturats, i que en aquell moment encara se'ls jutjava. Val a dir quedies abans Bloc Català d'Estudiants i Joventut Obrera les dues seccions de lluita sindical de Front havien participat en múltiples manifestacions llampec, unes col.lectives d'altres pròpies. Per exemple la convocada per les seccions d'estudiants de les organitzacions socialistes feta a la Rambla de Barcelona el dia 14. La veritat és que d'ençà del començament del judici que fou a la una del migdia, la gent es mogué. Un acte de molt relleu fou l'Assemblea d'Intel.lectuals Catalans que es reuní amb caràcter d'urgència i que aprovà una declaració contundent contra l'opressió en general i concretament sobre aquests fets, que publiquem en aquest full d'informació, i que a la nit era lliurada en una roda de premsa estrangera i que ara ja han divulgat totes les agencies del món.

Ja sabem la sentència, 30 i 20 anys. A això, que no és pas poc, ha quedat reduïda la farsa muntada que mantenia expectant la gent demòcrata entre uns centenars d'anys de presó i la pena de mort. Què ha succeït?. D'una banda tot el treball dut a terme per les forces democràtiques, que havien fet un fructífer assaig durant el procés de Burgos. Un fet que no cal menyprear. D'una altra la por del règim davant una altra campanya de descrèdit internacional. Compta, així mateix, la poca fonamentació d'unes acusacions que en certs moments durant el judici, com ha dit l'escassa informació sortida a la premsa, ha posat els acusadors en ridícul. També compta que potser certs sectors del militarisme espanyol pren posicions. I finalment cal tenir present la posta en marxa d'una nova tàctica repressiva: prou judicis, prou escandol, prou crítiques, des d'ara la mort immediata com el cas de Lequeito, com fou al Ferrol, com ha estat a Barcelona, com ha succeït amb el jove basc Aranguren. Un procediment expeditiu i fàcil. La farsa ha estat posada al descobert. Però una cosa és certa: la ferma i serena actitud de la democràcia entre la qual Front Nacional de Catalunya hi té part i a favor de la qual ha posat en marxa la seva real força.

DECLARACIÓ DE L'ASSEMBLEA PERMANENT D'INTEL.LECTUALS CATALANS

El dia 25 de setembre de 1972 a les set del vespre, mentre s'estava celebrant el consell de guerra contra els suposats membres del FAC, es reuniren en un lloc de Barcelona prop d'un centenar, d'intel.lectuals, artistes i professionals, signants del Manifest de Montserrat de l'any 1970, i després d'un debat ampli aprovaren una declaració que més tard seria feta pública en una roda de premsa estrangera.

El contingut d'aquesta declaració és el següent:

L'Assemblea permanent d'intel.lectuals catalans, reunida amb caràcter d'urgència amb motiu de la creixent repressió desencadenada pel govern espanyol a tots els nivells i que culmina en el consell de guerra que s'efectua en aquests moments contra suposats militants del Front d'Alliberament Català, i davant la falta d'informació dels òrgans de comunicació, se sent obligada a proclamar públicament que la situació denunciada en el Manifest de Montserrat del dia 13 de desembre de 1970 ha empitjorat, fins a assolir els gravíssims extrems actuals.

Per això, d'una manera específica,

- denunciem la persecució sistemàtica, per raons polítiques, de professors i alumnes a tots els nivells acadèmics;
- denunciem la intervenció persistent i violenta de la policia i de tot l'aparell repressiu del règim contra la classe obrera en l'exercici dels legítims drets de vaga, de reunió i d'associació;
- denunciem les tortures físiques i psíquiques aplicades als detinguts, tant en caure en mans de la policia, com, d'una manera calculada i duradora, a les presons, amb l'objectiu d'arribar a l'aniquilament del pres;
- denunciem molt especialment, com a dos aspectes d'una mateixa política, el gran nombre de consells de guerra i l'assassinat, cada cop més freqüent, de lluitadors antifranquistes, com darrerament el de quatre membres d'ETA.

I, d'una manera general,

- denunciem la conculcació sistemàtica dels drets dels pobles i nacions que avui formen una pretesa unitat nacional anomenada Estat espanyol;
- denunciem la violència aplicada als pobles basc i gallec per l'aparell terrorista de l'estat franquista;
- i denunciem la violència contra el poble català que hom pretén d'executar en les persones dels companys Ramon Llorca-López i Carles Garcia-Soler, per als quals el fiscal demana 205 i 187 anys de presó, respectivament.

Reclamem, doncs:

1. l'anul.lació de qualsevol condemna que pugui ésser dictada pels consells de guerra en curs;
2. l'abolició de la pena de mort;
3. la promulgació d'una amnistia general dels presos, sansionats i exiliats polítics;
4. l'establiment d'un estat autènticament popular que garanteixi l'exercici de les llibertats democràtiques i els drets dels pobles i nacions que formen l'Estat espanyol, inclòs el dret d'autodeterminació.

Per tot plegat, fem una crida a la mobilització del poble català i a la solidaritat de tots els altres pobles en la lluita contra la repressió, la qual és consubstancial amb la dictadura.

Barcelona, 25 de setembre de 1972

L'ONZE DE SETEMBRE DE 1972 A LES TERRES LLEIDATANES:

Front Nacional de Catalunya conjuntament amb la col.laboració d'un grup de joves lleidatans nacionalistes ha dut a terme una àmplia campanya d'agitació política, trametent per correu les nostres informacions sobre la diada i fent una àmplia campanya de difusió a mà. L'enumeració de pobles i ciutats és la següent: La Seu d'Urgell, Castellciutat, Organyà, Coll de Nargó, Oliana, Basella, Tiurana, Gualter, Ponts, Torrefarrera, Rosselló, Alguaire, Almenar, Alfarràs, Algerri, Castelló de Farfanya, Balaguer, Cubells, Artesa de Segre, Bell-Lloch, Sidamunt, Mollerusa, Golmes, Bellpuig, Vilagrasa, Tàrrega, Cervera, Vilanova de Bellpuig, Arbeca, Les Borges Blanques, Jundea, Margalef, Seros, Maials, Llardeca, Sarroca, Sudanell, Albatarrec, La Bordeta, Bovera, Granadella, Soleras, Albages, Castelldans, Puigvert, Artesa de Lleida. Diguem, també, que a Lleida es pintà amb pintura vermella el monument a "Los Mártires" i es col.locaren senyeres a diferents punts que foren retirades per les forces espanyolistes franquistes. Es feren pintades a les comarques del Segrià, La Noguera, La Segarra, Les Garrigues, L'Urgell, L'Urgellet, Pallars Jussà, Pallars Subirà, Baixa Ribagorça. També s'arribà al sector de la Catalunya aragonesa, a la Llitera, Benabarre, Peralta de la Sal, Altarricó, Tamarit, i Fraga, on es feren pintades reclamant la integració d'aquest sector als Països Catalans i reclamant la llibertat. Saludem als companys que ens han ajudat en aquesta àmplia campanya que ben segur que haurà reforçat l'interès dels lleidatans, de cara els objectius de llibertat i independència, i de cara el treball unitari de la lluita democràtica actualment tan puixant.